

Hành Thiện Trên Bãi Cát Thời Gian

Quý Sư Dạy Cho Các Học Sinh Một Bài Học VỀ BUÔNG BỎ

Biên tập viên Olivia Doherty đã tường thuật trên tờ nhật báo mạng lưới nhân dân Maryland, www.gazette.net, vào ngày thứ tư, 25 tháng 10, năm 2006

Trong bốn ngày qua, hai vị tu sĩ Phật giáo đã trầm lặng thực hiện công việc rải cát nhiều màu lên trên tấm ván gỗ đen bên cạnh phòng ăn huyền ảo của trường học Holton-Arms.

Vào thứ năm, quý sư từ Trung Tâm Thiền Tây Tạng (Tibetan Meditation Center) ở Frederick, đã hoàn thành “mạn đà la” làm bằng cát và rồi tiến hành nghi thức phá hủy nó.

Theo như sự thực tập trong nhà Phật thì mạn đà la là một đồ hình pháp giới được phác họa bằng những vòng tròn đồng tâm và những mô thức hình học. Dùng cát nhuộm màu để tạo nên đồ hình mạn đà la là nét đặc thù của nền văn hóa Tây Tạng, Christopher Wilson đã nói như vậy, ông là giáo sư sử học và lịch sử mỹ thuật tại trường học ở Bethesda này.

Mạn đà la rộng lớn hơn một tác phẩm nghệ thuật, theo như Patty Kruglek chia sẻ, một bà mẹ ở trường học Holton-Arms đã giúp đưa quý sư đến trường. Mạn đà la còn là một kinh nghiệm tâm linh và bài học về vô thường.

“Chúng tôi hướng dẫn các em có cuộc sống bận rộn được nhìn thấy rõ hơn những sự vật nhất thời như là hạng điểm và trường đại học nào mà các em sắp theo học,” bà nói tiếp. “... Đây là loại bài học không bị dính mắc vào những thứ vật chất này.”

Gần như là im lặng, mỗi vị sư xúc cát có thứ tự vào trong khuôn hình chóp nón làm bằng kim loại và chậm chậm xê dịch chóp nón trên khung gỗ đó, cùng lúc cọ xát một thanh que kim loại vào khe hở của khuôn. Cứ mỗi cái khẩy tay thì cát rơi rỉ từ khe hở của khuôn để tạo thành một “bức họa” với những nhúm đỏ và xanh, những đường xoắn vàng, và những hình bán nguyệt với các kiểu mẫu nhiều khe.

“Đẹp quá,” một học sinh lớp ba, Alexis LeMone, đã thì thầm như vậy đang lúc nhìn xem quý sư chìm sâu trong sự lắng định.

Trong một nghi lễ theo truyền thống Phật giáo Tây Tạng, quý sư quét lại thành đồng cát từ mạn đà la đã được sáng tạo thật là phức tạp và phân phát một phần cho các em học sinh. Phần còn lại thì được vãi xuống một lạch suối gần đó.

Quý sư đã được đào luyện nhiều năm về cách thức làm thế nào để tạo ra mạn đà la bằng cát theo các mô hình truyền thống riêng biệt, và tiến trình thiết lập này cũng gia tăng thời gian lên gấp đôi với nghi thức thiền tập.

Điểm cốt yếu trong sự tạo thành mạn đà la không nằm ở kết quả cuối cùng, mà là ngay trong tiến trình, và mạn đà la biểu trưng cho sự vô thường của mọi của cải thế tục, theo như ý của bà Kruglek.

“Có cái gì đó rất đặc biệt về đồ hình mạn đà la bằng cát,” bà Kruglek đã phát biểu. “Nó không chỉ là một bức tranh tuyệt đẹp mà thôi. Nó còn là cả một diễn tiến của sự chú tâm, dâng hiến, tập trung, rất ư là tâm linh. Toàn bộ tiến trình gầy dựng mạn đà la bằng cát này là cả một sự thành kính khẩn nguyện.”

Các em học sinh đã biểu lộ “sự thích thú hoàn toàn” trước công trình của quý sư, giáo sư Wilson đã nhận thấy như vậy.

Mặc dù các em học sinh thường có những chuyến tham quan ở các bảo tàng viện và học hỏi về những phương thức hành trì có tính cách tôn giáo trong các lớp học, nhưng mà mời được quý sư đến trường học đã tạo được nét sinh động cho những lời dạy bảo, giáo sư Wilson nhận xét thêm.

“Đối với các học sinh, đây quả thực là một kinh nghiệm sống động về tôn giáo và lịch sử, mà nó còn thú vị hơn nhiều là đọc từ một quyển sách giáo khoa,” ông nói. “Được tận mắt nhìn thấy các hành giả Phật giáo tạo thành một thánh vật trong nhà Phật – Tôi thiết nghĩ đây là một trong những sự kiện mà các em sẽ mãi khắc ghi.”

Kate Standish, một nữ sinh lớp 8, cho biết là em đã ghé lại phòng tiếp tân, nơi mà quý sư thực hiện công trình đó, “mỗi ngày ... chỉ để nhìn xem quý sư làm thêm được bao nhiêu nữa.”

Kate cũng san sẻ là em đã từng thăm viếng phòng triển lãm mỹ thuật trong chuyến tham quan của trường cách nay hai năm, nhưng mà lần này thì khác hẳn.

“Tôi thích lần này nhiều hơn bởi vì bạn có thể thấy được sự tiến triển và quý sư tạo nên mạn đà la như thế nào, thay vì chỉ trông thấy được sản phẩm cuối,” em nói thêm. “Tôi nghĩ mạn đà la lạ đẹp làm sao, thật là một công trình tỉ mỉ mà quý sư đã để hết tâm sức vào.”

Đây là lần đầu tiên Holton-Arms School đã thỉnh mời quý sư đến, và trường có hoạch định chương trình cúng dường tịnh tài cho trung tâm của quý sư trong sự biết ơn và trân quý, Lisa Pence đã phát biểu như vậy, bà là hiệu trưởng của ban trung học (head of the upper school, *xem lời ghi chú bên dưới*).

“Thật là một món quà to lớn đối với tất cả chúng tôi khi mà quý sư đã có thể và sẵn lòng có mặt ngay giữa các sinh hoạt học đường,” bà hiệu trưởng đã diễn đạt thêm.

Lời ghi chú của người dịch: Holton-Arms School là một trường nữ sinh tư thục được thành lập vào năm 1901, ở thủ đô Hoa Thịnh Đốn, và được dời về Bethesda thuộc tiểu bang Maryland, vào năm 1963. Trường bao gồm từ lớp 3 cho đến lớp 12. Các lớp học 3-6 thì gọi là lower school, 6-7 là middle school, và 9-12 là upper school. Hiệu trưởng của toàn trường (head of the Holton-Arms School) là bà Diana Coulton Beebe. Trường còn tích cực giáo dục các em học sinh về phương diện phát triển tâm linh bên cạnh chương trình giáo dục thông thường như các trường học khác. Cũng được biết là có một đạo hữu người Việt đã phụ tiếp đưa đón ba quý sư đến trường và về chùa cũng như đã nhìn ngắm công trình thiết lập mạn đà la của đức Bồ Tát Quán Thế Âm. Hai sư Drupon Thinley Ningpo và Lama Gyaltzen đã thiết lập mạn đà la, còn sư Khenpo Tsultrim trình bày bằng Anh ngữ cho các em học sinh hiểu biết về mạn đà la trong các buổi lễ khai mạc và bế mạc. Để có thể xem hình mạn đà la, xin nhấn vào mạng nói <http://www.holton-arms.edu/news/photos.cfm> và nhấn thêm launch slide show trong phần Compassion Mandala.

Có thể liên lạc về bài dịch với Tâm Diệu Phú tamdieuphu@gmail.com.

Meditating on the sands of time

Monks teach students a lesson in letting go

Wednesday, Oct. 25, 2006

Staff Writer
by Olivia Doherty

For four days, two Buddhist monks worked quietly next door to the bustling cafeteria of the Holton-Arms School, funneling multicolored sand onto a black wooden board.

On Thursday, the monks from the Tibetan Meditation Center in Frederick, completed their sand “mandala,” and then proceeded to destroy it.

According to Buddhist practice, the mandala is a diagram of the universe designed with concentric circles and geometric patterns. Using sand to create a mandala is specific to Tibetan culture, said Christopher Wilson, an art history and history teacher at the Bethesda school.

The mandala is more than a work of art, according to Patty Kruglek, a Holton-Arms mother who helped bring the monks to the school. It is also a spiritual experience and a lesson on impermanence, she said.

“We lead such busy lives focused on such transient things like grades and what college you’re going to go to,” she said. “...It’s sort of a lesson of nonattachment to these material things.”

In near silence, each monk methodically scooped sand into a metal cone and moved the tip slowly over the wooden board, rubbing a metal rod against the cone's grooved surface. With each stroke, sand trickled from the tip of the cone to create a "painting" with blocks of red and blue, curly lines of yellow and half-moons of intricate patterns.

"It's beautiful," whispered third-grader Alexis LeMone while watching the monks in deep concentration.

In a ceremony following the Tibetan Buddhist tradition, the monks swept up the sand from their intricately created mandala and distributed part of it to students. The rest of the sand was dispersed in a nearby creek.

Monks are trained for years in how to create a sand mandala in specific traditional designs and the creative process also doubles as a ritual of meditation.

The point is not in the end result, but in the process, and the mandala symbolizes the impermanence of worldly goods, according to Kruglek.

"There's something very special about a sand mandala," Kruglek said. "It's not just a beautiful picture. It is the whole process of focus, dedication, concentration, it's a very spiritual...process. The whole process of constructing a sand mandala is a prayer."

Students have shown "absolute fascination" at the monks' work, Wilson said.

Although students often take field trips to museums and learn about religious practices in classes, having the monks at the school brought the lessons to life, Wilson said.

"For them, this is really a living experience of religion and history that is so much more vibrant than reading from a textbook," he said. "To see actual practitioners of Buddhism creating a Buddhist object — I think it's one of those things they'll always remember."

Kate Standish, an eighth-grade student, said she stopped by the room where the monks were working "everyday...just to see how much more they've done."

Kate said she had visited an art gallery on a field trip two years ago but this was different.

"I liked it more because you can see the process and how they did it instead of just seeing the final product," she said. "I think it was really cool how much detail they put in."

This was the first time the Holton-Arms hosted the monks, and the school plans on giving a monetary donation to the monks' center in appreciation, said Lisa Pence, head of the upper school.

"It's an enormous gift for all of us that they were able and willing to be in our midst," she said.